

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că poate fi încălcat de un singur comportament, atât prin obiectul său anticoncurențial, cât și prin efectul său anticoncurențial, ambele fiind considerate temeuri juridice independente?
- 2) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că reprezintă o restrângere a concurenței prin obiect acordul în litigiu, încheiat între bănci maghiare, și care stabilește, în relația cu cele două societăți de carduri bancare, MasterCard și Visa, o valoare unitară a comisionului interbancar pe care trebuie să îl suporte băncile emitente pentru utilizarea cardurilor acestor societăți?
- 3) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că sunt considerate părți la un acord interbancar societățile de carduri de credit care nu au participat în mod direct la definirea conținutului acordului, dar care au făcut posibilă adoptarea acestuia, l-au acceptat și l-au aplicat, sau trebuie să se considere că respectivele societăți doar și-au concertat comportamentul cu cel al băncilor între care s-a încheiat acordul?
- 4) Articolul 81 alineatul (1) CE [articolul 101 alineatul (1) TFUE] poate fi interpretat în sensul că, dat fiind obiectul litigiului, pentru a se constata existența unei încălcări a dreptului concurenței nu este necesar să se stabilească dacă a fost vorba despre o participare la acord sau despre o concertare cu comportamentul băncilor participante la acord?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28 martie 2018 – Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

(Cauza C-235/18)

(2018/C 231/17)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH

Intimat: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (în prezent Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie)

Întrebarea preliminară

În noțiunea menționată la articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ sunt incluse și activitățile ce constau în punerea la dispoziție a cardurilor de carburant precum și negocierea, finanțarea și plata achizițiilor de carburant prin intermediul acestor carduri, sau astfel de activități complexe pot fi considerate ca fiind operațiuni în lanț al căror obiectiv principal îl constituie livrarea de carburant?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 16 aprilie 2018 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Comisia Europeană

(Cauza C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P.J. Loewenthal, F. Tomat, agenți)

Celelalte părți din procedură: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Republica Slovacă, Union zdravotná poisťovňa a.s.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 februarie 2018 în cauza T-216/15, Dôvera/Comisia;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- cu titlu subsidiar, utilizarea competenței sale, prevăzute la articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, de a soluționa în mod definitiv litigiul, și
- dispunerea soluționării cererii privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri odată cu fondul, dacă trimite cauza spre rejudecare la Tribunal, sau obligarea Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. și a Union zdravotná poisťovňa a.s. la plata cheltuielilor de judecată, dacă soluționează în mod definitiv litigiul.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat Decizia (UE) 2015/248 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind măsurile SA.23008 (2013/C) (ex 2013/NN) puse în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Spoločná zdravotná poisťovňa, a. s. (SZP) și Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. (VZP) (JO 2015, L 41, p. 25).

Comisia invocă trei motive în susținerea recursului formulat împotriva hotărârii atacate.

În primul rând, Comisia consideră că Tribunalul nu și-a respectat obligația de motivare care îi revine în temeiul articolului 36 și al articolului 53 primul paragraf din Statutul Curții. În hotărârea atacată, Tribunalul susține că a anulat decizia atacată prin admiterea celui de al doilea motiv invocat de reclamanta în primă instanță, potrivit căruia Comisia a concluzionat în mod eronat că regimul slovac de asigurări obligatorii de sănătate este fondat în esență pe solidaritate. Totuși, criteriul juridic pe care l-a reținut în fapt pentru a anula decizia menționată este cel propus de reclamanta în primă instanță în cadrul primului motiv invocat de aceasta, potrivit căruia simpla prezență a unor caracteristici economice transformă furnizarea de asigurări de sănătate într-o activitate economică. În măsura în care criteriile juridice invocate de reclamantă în cadrul primului și al celui de al doilea motiv se exclud reciproc, Comisia nu este în măsură să înțeleagă pe ce teme a fost anulată decizia atacată.

În al doilea rând, Comisia apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat în mod eronat noțiunea de întreprindere în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. În hotărârea atacată, Tribunalul a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia regimul slovac de asigurări obligatorii de sănătate era fondat în esență pe solidaritate, precum și explicațiile acesteia potrivit cărora caracteristicile economice ale regimului menționat au fost introduse pentru a permite atingerea obiectivelor sale sociale și de solidaritate. Totuși, acesta a constatat că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere întrucât a concluzionat că activitatea exercitată de societățile de asigurări de sănătate în cadrul regimului slovac de asigurări obligatorii de sănătate nu avea un caracter economic. Tribunalul a ajuns la această concluzie subliniind posibilitatea ca societățile de asigurare să realizeze, să utilizeze și să distribuie o parte din profiturile lor, precum și concurența dintre societățile menționate în atragerea asiguraților și în ceea ce privește calitatea serviciilor. Tribunalul a considerat ulterior că simpla prezență, în Republica Slovacă, a unor societăți de asigurare care urmăresc un scop lucrativ transformă SZP și VZP, prin efectul de contagiune, în întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Concluzionând în acest sens, Tribunalul nu a ținut seama de jurisprudența potrivit căreia un regim de asigurări de sănătate care este fondat în esență pe solidaritate și ale cărui caracteristici economice au fost introduse pentru a asigura continuitatea regimului și realizarea obiectivelor sociale și de solidaritate care îl susțin nu prezintă un caracter economic, astfel încât prestatorii de asigurări de sănătate care operează în cadrul acestui regim nu sunt întreprinderi.

În al treilea rând, Comisia consideră că Tribunalul a denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate în primă instanță, întrucât a concluzionat că exista „o concurență intensă și complexă” între prestatorii de asigurări de sănătate în Slovacia, în timp ce din dosarul cauzei rezulta numai un grad de concurență foarte limitat în ceea ce privește furnizarea unor prestații facultative cu titlu gratuit.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 24 aprilie 2018 – Alain Flauch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys”, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” / Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Cauza C-280/18)

(2018/C 231/19)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Alain Flauch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisys”, Somateio „Syllogos Prostasias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ”

Pârâți: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Intervenienți:

105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmatallefsis Akiniton

Întrebările preliminare

1) Articolele 6 și 11 din Directiva 2011/92/CE⁽¹⁾, interpretate în coroborare cu dispozițiile articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pot fi interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții de drept intern, prezentate la punctele 8, 9 și 10 [din decizia de trimitere], în care se prevede că procedurile prelabile adoptării deciziei de aprobare a cerințelor de mediu pentru lucrările și activitățile care au efecte semnificative asupra mediului (publicarea studiilor referitoare la efectele asupra mediului, informarea și participarea publicului la consultare) sunt inițiate și gestionate în principal de cea mai mare unitate administrativă a regiunii, iar nu de municipalitatea în cauză?